

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Svagstrømsapparater som Røntgen- og Teslaapparater er i høj Grad generende og ofte lige saa let lader sig bortskaffe som Støjen fra Stærkstrømsanlæg, og dels endelig fordi der — hvad navnlig gælder de store Telefonselskaber — bør være Mulighed for at kunne paabyde ogsaa disse at anvende visse støjdæpende Foranstaltninger, naar saadanne Foranstaltninger vil kunne udføres paa en simpel Maade og for en ringe Udgift. Af samme Grund har Ministeriet ment, at der ogsaa burde skabes Mulighed for Anvendelsen af Lovens Bestemmelser paa elektriske Baner, Sporveje og Trolley-omnibusser.

Det er muligt, det vilde være mere praktisk, saaledes som foreslaaet af Udvalget, at have en kortfattet Lovtekst med Bemyndigelse for Ministeren til at udstede de fornødne Reglementer, idet saadanne Reglementer lettere kunde ændres og hurtigere tilpasses efter Udviklingens Fremadskriden. Men under Hensyn til, at dette er et nyt Lovgivningsomraade, har jeg ment det rigtigst, i hvert Tilfælde i første Omgang, at lade Rigsdagen ogsaa lovfæste Detaillerne, selv om dette skulde medføre, at Ministeriet maaske med korte Mellemlum maa ulejligle Rigsdagen med Ændringer heri.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg bemærke følgende:

Som nævnt sonder Lovforslaget mellem Anlæg, der tages i Brug efter Lovens Ikrafttræden, Lovforslagets § 1, og tilsvarende Anlæg, der allerede er taget i Brug, inden Loven er traadt i Kraft, Lovforslagets § 2. Medens det for de førstnævnte Anlægs Vedkommende paahviler Ejeren eller Brugerens paa egen Bekostning at træffe de til Afværgelse eller Formindskelse af Forstyrrelserne virksomme Foranstaltninger, er Ejeren eller Brugerens for de sidstnævnte Anlægs Vedkommende kun pligtig at træffe saadanne Foranstaltninger, hvis der fra anden Side — herunder ogsaa eventuelt fra Radiospredningsfonden — stilles Sikkerhed for Betalingen af de dermed forbundne nødvendige Omkostninger. Det forudsættes, at det, naar der er Tale om Fornylse, af bestaaende Anlæg f. Eks. gennem Udskiftning af Motorer, da er Lovens § 1 om nye Anlæg, der kommer til Anvendelse.

Som det i øvrigt vil ses af Lovforslaget, kan der for de førstnævnte Anlægs Vedkommende kun meddeles Dispensation, hvis disse ikke kan gøres forstyrrelsesfrie med rimelig Bekostning, eller deres Nyttевærdi derved i væsentlig Grad vil blive nedsat, alt saafremt Anlægget benyttes i Velfærds-

eller Samfundsøjemed eller er af væsentlig økonomisk Betydning for den paagældende Virksomhed.

For de sidstnævnte Anlægs Vedkommende, hvor Udgifterne ved de støjdæpende Foranstaltninger altsaa ikke skal bæres af Ejeren eller Brugerens, kan Ejeren eller Brugerens fritages for at træffe de ommeldte Foranstaltninger, hvis Anlæggets Nyttевærdi efter Elektricitetskommissionens Skøn derved i væsentlig Grad forringes.

Som det endvidere vil ses, kræves det, at en eller flere Radiolyttere har kunnet paavise, at de paagældende Anlæg virker forstyrrende for Radiomodtagning. Denne Bestemmelse tilsigter at sikre imod, at Klager rejses paa et alt for løst Grundlag; paa den anden Side maa formentlig en almindelig Paavisning af, at vedkommende Lytters Radiomodtagning forstyrres af Motorstøj, og at disse Fejl ikke hidrører fra Fejl i eget Modtagerapparat, være tilstrækkeligt til, at Sagen tages op til Under-søgelse.

Endelig omhandles i § 3 saadanne elektriske Maskiner og Apparater, hvor væsentlige Forstyrrelser ikke kan undgaas, selv naar de støjdæpende Foranstaltninger træffes. For disse Maskiners og Apparaters Vedkommende bestemmes det, at de ikke maa benyttes paa Søn- og Helligdage eller paa Hverdage i Tiden mellem Kl. 18 og 24, altsaa i den Tid, hvor fortrinnsvis Radiofoniens Udsendelser finder Sted. Dispensation kan dog udstedes, hvor Benyttelse er nødvendig i Velfærds- eller Samfundsøjemed eller er af afgørende økonomisk Betydning for den paagældende Virksomhed.

Ved § 4 er der paalagt Ejeren, henholdsvis Brugerens, af elektriske Anlæg, Maskiner eller Apparater en Vedligeholdelsespligt, ogsaa med Hensyn til saadanne støjdæpende Apparater, som i Henhold til § 2 maatte være bekostet af andre end Ejeren.

Det har været overvejnet, om ikke de Lyttere, som i Overensstemmelse med denne Bestemmelse har maattet betale de støjdæpende Apparaters Anskaffelse og Paasætning, ogsaa burde have Vedligeholdelsespligten for disse Apparaters Vedkommende. Man har dog ment ogsaa i dette Tilfælde at burde paalægge Ejeren, henholdsvis Brugerens, Vedligeholdelsespligten, dels fordi man jo ikke kan lade Lytterne overtage Vedligeholdelsen uden samtidig at give dem Adgang til at kontrollere, om de nævnte Apparater behandles forsvarligt af vedkommende Anlægsejer, hvad formentlig vilde være uhensigtsmæssigt, dels fordi Anlægsejeren, saafremt Vedligeholdelsen